

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Cap. VI. De vita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

CAPVT VII.

*Et sapientia, mente, ratione, veritate
& fide.*

Docet §. 1. Sapientiam DEI esse creatricem omnium sapientiarum, & esse supra illam. Resque divinas merendas non esse secundum nostram intelligentiam. §. 2. ex sapientia DEI Angelos esse intellectuales, & animas rationales, & sensus esse quasi sublimem ejus. DEUM omnia nosse sine actu spirituali. Amentiam, infirmitatem & alia que sunt negationes non tribui DEO per defectum, sed per excessum, DEUM que omnia cognoscendo anticipare, qui novit omnia priusquam fierent, & in seipso omnia nosse. Angelos etiam intellectuales cognoscere sensibilia. §. 3. Deum ut est in se esse nobis incognitum, cognoscereque per cognitionem, & per ignorantiam: esseque de eo cognitionem, rationem, scientiam, intellectum, sensum, opinionem, & cogitationem, & nomen, & alia omnia; & neque intelligi, neque dici, neque nominari, nec esse aliquid eorum que sunt, & in omnibus omnia esse, & nihil in alio: & ex omnibus ab omnibus cognosci, & a nullo ex illa re. §. 4. Quod DEUS dicatur ratio non solum quia rationis largitor est, sed quia causas omnium in se ipso uniformiter anticipavit. Et quod Verbum, seu Verbum DEI sit simplex veritas, & fidei fundamentum.

Citatur à D. Th. 1. p. q. 14. a. 10. quod DEUS per semetipsum tenebrarum accipit visionem, non aliunde videns tenebras, quam à lumine, & q. 55. a. 2. quod Angeli non congregant divinam cognitionem à rebus divisibilibus, & sensibilibus, quod etiam sibi objicit q. 56. art. 3. & prole sumit q. 58. art. 3. & art. 4. quod virtus intellectualis Angelorum respiciat perspicaci divinarum intellectuum simplicitate. Similiter quæst. 76. art. 7. Item 1. 2. q. 1. 2. art. 1. quod Angeli ad Angelum purgatio, illuminatio, & perfectio nihil aliud sit quam divinæ scientiæ assumptio. Item 2. 2. quæst. 1. art. 1. quod fides sit circa simplicem, & semper existentem veritatem. & quæst. 8. art. 1. quod modus humanæ naturæ est, ut discursive veritatem cognoscat. & quæst. 180. a. 3. in hoc differre hominem ab Angelo, qui simplici apprehensione veritatem intuetur. & quæst. 188. art. 7. fines primorum conjunguntur principiis secundorum.

Videatur etiam in 1. dist. 2. quæst. 1. art. 2. & d. 4. quæst. 2. art. 1. & d. 8. quæst. 2. art. 1. & quæst. 4. art. 3. & d. 19. quæst. 2. art. 1. & d. 38. quæst. 1. art. 3. & in disp. de pot. quæst. 6. art. 6. de malo, quæst. 16. art. 1. de verit. quæst. 1. art. 2. de verit. q. 8. art. 2. & 1. §.

Documentum 65.

ex Lect. 1.

Oportet autem videre mentem nostram habere quiddam virtutem ad intelligendum, per quam intelligibilia inspicit, unionem autem excedentem mentis naturam, per quam conjungitur ad ea, que sunt super ipsam. Secundum hanc igitur oportet divina intelligere, non secundum nos, sed nos ipsos extra nos ipsos statutos, & totos desiccatos. Melior enim est esse DEI, & non nostri ipsorum. Ita enim erunt divina data cum DEO futuris.

Bbb 4

Ex.

S. Thom.

Citatur à D. Thoma 1. part. quæst. 4. art. 2. quod DEUS in una existentia omnia præhabeat. Et quæst. 1. 5. art. 2. quod exemplaria sunt Divinæ voluntates determinativæ & effectivæ rerum. Et quæst. 4. art. 3. quod ipsum secundum se esse, prius sit eo quod est per se vitam esse, & eo quod est per se sapientiam esse. Et quæst. 77. art. 1. Angeli inter ceteras creaturas sunt DEO propinquiores, & similiores. Et quæst. 91. art. 1. DEUS simpliciter perfectus est ex hoc quod omnia in se præhabeat, non per modum compositionis, sed simpliciter & unitè.

Et in 1. 2. quæst. 2. art. 5. Quod esse est melius quam vivere, & vivere melius quam alia que sequuntur. & quæst. 79. art. 2. quod omne ens derivatur à primo ente.

Et in 3. p. q. 1. a. 1. quod natura divina sit ipsum esse DEI incircumscriptum.

Similiter in 1. dist. 8. quæst. 2. art. 3. & d. 17. quæst. 2. a. 2. & d. 24. quæst. 1. art. 1. & d. 35. quæst. 1. art. 1. & d. 36. quæst. 2. art. 3. & d. 46. quæst. 1. art. 2. Item disp. de pot. quæst. 7. art. 2. Item de malo q. 16. a. 9. Item de virtut. q. 1. a. 8. Item de verit. q. 8. a. 8. & q. 20. a. 5.

Documentum 64.

ex Lect. prima.

Nillum est inconveniens ex obscuris imaginibus ad omnium causas ascendentes, supermundanis oculis contemplari omnia in omni causa, & sibi invicem contraria uniformiter & unitè. Principium enim est existentium.

Expositio
D. Tho.

Expos. D. Thom. Ex aliquibus exemplis quæ antea posuit, concludit, quod poss. mos ex præmissis sicut ex quibusdam similitudinibus obscuris, id est, deficientibus à divina representatione ascendere ad universalem causam omnium per similitudinem causarum particularium, ut sic oculis mentis transcendendo omnia mundana, contemplantur omnia simpliciter esse in DEO, ut est omnium causa, & quod ea quæ sibi invicem contraria prout sunt in suis naturis, in DEO præexistunt simpliciter & unitè. Deinde cum dicit: Principium enim est, & c. probat idem per rationem: omnia enim multa quæ sunt ex uno principio, præexistunt unitè in principio primo.

Nota, quæ in inferioribus dispersa, in DEO esse & cognosci unita & simplicia. Hinc Reloluo 66.

CAPVT VI.

De vita.

Dicit §. 1. & 2. DEUM esse vitam, ex qua omnis vita, & quæcunque viventium congrua vitam impertitur. §. 3. A divina vita vivificati universa.

Citatur à D. Th. 1. p. q. 18. a. 1. quod plantæ secundum ultimam relationem vitam habent vivere, & disp. de malo q. 16. a. 4.

Ex hoc capite nullum mysticis documentum eruiamus, vel enim jam dictis nihil mystice addit, vel scholasticis concernit.